

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă
Judecătorii Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dicusară Nadejda, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dicusară Nadejda împotriva Societății cu răspundere limitată ”Cosicon” cu privire la anularea ordinului, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, încasarea restanței la salariu, repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Nadejda Dicusară, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 21 octombrie 2015 și pronunțată o nouă hotărîre în partea casată

c o n s t a ț ă

La 17 ianuarie 2014 Dicusară Nadejda a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Cosicon” cu privire la anularea ordinului, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, încasarea restanței la salariu, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 01 ianuarie 2012 a fost angajată la SRL ”Cosicon” unde a activat timp de 2 ani. Susține că pe toată perioada exercitării funcției nu a avut careva încălcări și nici pierderi.

Angajatorul însă nu-i achita la timp salariul și nici nu efectua plata salariului integral, activa permanent peste program.

Indică că din anul 2012 nu i-au fost achitate 10 schimburi în sumă de 2000 lei și concediile în sumă de 3000 lei. Pentru anul 2013 a primit suma de 1000 lei, de la manager – 1300 lei, de la camera menajeră – 1004 lei, de la bancă – 2400 lei, iar în total 5704 lei. Or, pentru anul 2013 aceasta urma să primească suma de 33000 lei, iar pentru stagierea a 3 persoane – 150 lei.

Deși a activat la societate, nu a primit o copie a contractului individual de muncă. Mai mult ca atît, a fost impusă de a semna pe două foi drept confirmare că ar fi primit 2900 lei.

La 08 decembrie 2013 a fost eliberată de la serviciu de la ghereta ”Fortus” din cauza furtului care a avut loc la locul de muncă, deși aceasta nu a purtat careva culpă.

Ca rezultat al concedierii forțate a acesteia, cere reclamanta încasarea salariului neachitat, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului pentru reținerea carnetului de muncă, încasarea indemnizației pentru concediu nefolosit – 6000 lei, pentru instruirea a 3 persoane – 150 lei, 600 lei pentru că a adus un lucrător, restituirea a 132 lei reținute din salariul reclamantei în urma comiterii furtului, prejudiciul moral de 200000 lei și a sumei de 5260 lei.

Ulterior, reclamanta și-a concretizat cerințele acțiunii și a solicitat încasarea datoriei de 27306 lei pentru salariul neachitat, 150 lei pentru instruirea a 3 persoane, 600 lei pentru că a adus un lucrător, datoria pentru salariu pentru anul 2012 – 2000 lei, plata pentru concediu nefolosit – 3000 lei, încasarea de la juristul societății – 1000 lei pentru că a bruscat-o, 150 lei pentru că i-a fost sustras memory stick, prejudiciul moral de 200000 lei.

Pe parcursul examinării pricinii reclamanta a depus o cerere suplimentară prin care a solicitat anularea ordinului de eliberare, restabilirea la locul de muncă, rectificarea în carnetul de muncă a mențiunii privind data eliberării din funcție și temeiul concedierii, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru în sumă de 76666 lei, încasarea salariului pentru 10 schimburi din anul 2012 – 3051 lei, iar pentru anul 2013 – 5065 lei, salariul neachitat pentru munca suplimentară – 43618,92 lei, încasarea cheltuielilor pentru tratament – 2508 lei, a cheltuielilor pentru credit – 5128 lei, a cheltuielilor pentru amanetarea aurului -684 lei, a cheltuielilor pentru lumină – 100 lei, cheltuielilor pentru drum – 499,20 lei, cheltuielilor pentru xerox – 86,30 lei, a cheltuielilor pentru avizele poștale – 28,30 lei, a cheltuielilor pentru stagierea angajaților – 200 lei, a cheltuielilor pentru furtul de gume – 132 lei, prejudiciul moral de 250000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 21 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul nr. 273-13 din 11 noiembrie 2013 cu privire la eliberarea lui Nadejda Dicusară în baza art. 86 al. (1) lit. h) și k) din Codul muncii; a fost restabilită Dicusară Nadejda la locul de muncă în funcția de vânzător; a fost încasat de la SRL "Cosicon" în beneficiul reclamantei a salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 11 noiembrie 2013 – 21 octombrie 2015 în mărime de 30413,02 lei, restanța la salariu pentru perioada 02 ianuarie 2013 – 11 noiembrie 2013 în mărime de 7771,75 lei, plata pentru concediu nefolosit pentru anul 2013 în mărime de 1114,29 lei, cheltuielile pentru xerox – 27 lei, prejudiciul moral de 15000 lei, iar în total suma de 54326,06 lei; s-a încasat de la pîrît în beneficiul statului taxa de stat de 1629,78 lei; în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de către Nadejda Dicusară, casată parțial hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 21 octombrie 2015 în partea respingerii capătului de cerere cu privire la încasarea salariului restant pentru munca prestată suplimentar pentru anul 2013 și pronunțată o nouă hotărâre în partea dată prin care a fost admisă parțial cerința reclamantei și dispusă încasarea de la SRL "Cosicon" în beneficiul Nadejdei Dicusară a sumei de 39178,25 lei cu titlu de salariu restant a muncii prestate suplimentar pentru anul 2013, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută; a fost încasat de la SRL "Cosicon" în beneficiul statului taxa de stat de 881,50 lei.

La 17 iunie 2016 Dicusară Nadejda a declarat recurs împotriva deciziei instanței de recurs, prin care a cerut admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în

partea respingerii capătului de cerere cu privire la încasarea penalităților și a prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele la adoptarea hotărârilor contestate nu s-au pronunțat asupra capătului de cerere cu privire la încasarea penalității și a prejudiciului moral, în cazul în care recurenta se află în conflict cu intimatul timp de 5 ani, iar pe toată perioada dată valuta națională s-a devalorizat. În circumstanțele date, urmează a fi dispusă încasarea penalității de 15000 lei și a prejudiciului moral de 300000 lei.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dicusară Nadejda este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dicusară Nadejda nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Dicusară Nadejda în esența sa, sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dicusară Nadejda ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC,
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Dicusară Nadejda se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat